

גליון

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת חיי שרה
שנת תשפ"ד

גליון
ל"ד

שיעורים אין חינוך

• א מלמד מיט הארץ

זונטאג פרשת דברים שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

וועט מיר דערמאנען צו זיין צייטליך, אבער עס זענען דא קינדער וואס קענען נישט זיין צייטליך, [איך ווייס נישט ווי אזוי דאס געשעט, און מען זוכט נישט דא קיינעם צו באשולדיגן], ביי די סארט קינדער דארף מען זיך פארמאכן די אויגן, און פרובירן אז די מוסד, די קעמפ, זאל יא ארבעטן מיט זיי.

מען קען נישט מאכן א בעט אזוי ווי אין סדום!

אין סדום האט מען זיך געפירט, אויב איז געקומען א גאסט אין סדום האט מען אים מיט געוואלד ארויף געלייגט אויף א בעט, אויב איז ער געווען א הויכער מענטש האט מען אים ארויפגעלייגט אויף א קליינעם בעט, און די פיס וואס האבן זיך ארויס געשטעקט האבן די רשעים אפגעהאקט, אויב איז ער געווען א נידריגער האבן אים די סדומיים געלייגט אין א לאנגע בעט, מען האט אים אונגעכאפט ביי די הענט און פיס און מען האט אים אויסגעצויגן ביז ער איז אויסגעגאנגען פון יסורים (סנהדרין קט).

מען קען נישט מאכן א בעט אזוי ווי עס איז געווען אין סדום! א מלמד און א לערערין דארף וויסן, מען שטעלט טאקע אויס א 'סדר היום', יעצט דאווענט מען און יעצט לערנט מען, אבער מען דארף האבן א אידיש הארץ, מען דארף פארשטיין אז עס איז דא קינדער וואס זענען אן אויסנאם, זיי פאסן נישט אריין אין דעם פארעם, מיט דעם קינד דארף מען אומגיין אנדערש, דער קינד וואס קומט אפאר מינוט שפעט מאכט מען זיך ווי מען האט עס נישט געזען.

נישט! זי האט נישט קיין אהנונג ווי אזוי מען איז אין צייט.

איך פלעג אויך פארשפעטיגן טריפ'ס!

איך האב געהאט זייער א נאנטער חבר, א יתום, וואס אין אנהייב ווען איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבין, פלעג איך גיין צוזאמען מיט אים יעדן פארטאגס התבודדות, ווען איך בין געווארן א מלמד האט ער מיר געזאגט: "וואליש איך בעט דיך ברחמים, זאלסט נישט הרגענען די קינדער וואס זענען אלץ פינף מינוט שפעט. די מלמדים שרייען אויף די קינדער: 'ווען עס וואלט געווען א טריפ (אויספלוג) וואלסטו אויך געווען שפעט?!' - זאלסט וויסן אז עס איז נישט אזוי, אלס קינד בין איך געווען א שפעט קומער, און איך פלעג אויך פארשפעטיגן טריפ'ס! איך האב אלעס פארשפעטיגט."

איך וויל מיט דעם ארויס ברענגען פאר די מלמדים און לערערין, אז א מוסד און א קעמפ מוז טאקע מאכן א סיסטעם און צייטן צו אלעס, אבער די מלמדים און לערערין דארפן געדענקען אז די קינדער זענען נישט קיין מאשינען, קינדער זענען נישט קיין באקסעס, "דו ביסט שפעט - דא האסטו א קנס!"... מען מוז האבן הארץ, מען מוז אליינס טראכטן: 'אפֿשר קען נישט דאס קינד זיין צייטליך!'

ווען איך וואלט געווען דער קינד וואס קומט שפעט, וואלט מען מיר געדארפט קנס'ענען, ווייל איך קען זיין צייטליך, איך בין געווענליך צייטליך, און אויב איך קום נישט צייטליך איז דאס דער וועג ווי אזוי מען רעדט צו מיר, מען קען מיר זאגן: "אויב דו גייסט זיין צייטליך קענסטו מיטקומען צום טריפ, און אויב נישט - נישט", דאס

מיט'ן אייבערשטנס הילף ענדיגן מיר צו דעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים זונטאג פרשת דברים, שנת תשפ"ג - לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

דאס קינד וויל נישט זיין אין צייט!?

די מנהלת שרייבט מיר אז א תלמידה איז צוגעקומען צו איר אין קעמפ און געזאגט מיט ווייטאג: "איך האב א פראבלעם, איך בין א פארשלעפטע, איך קען נישט זיין צייטליך, און יעצט אין קעמפ ווען מען דארף זיין נאכאמאל אין צייט און נאכאמאל אין צייט, ווער איך אזוי צעבראכן זעענדיג אז איך קען נישט זיין אין צייט, און איך ווער יעדעס מאל נאכאמאל איבערצייגט אז איך בין נישט קיין נארמאלע מענטש צווישן מענטשן..."

לאמיר אריין גיין אינעם קאפ פון דאס קינד, און לאמיר אריין גיין אינעם קאפ פון די קאוונסלער (די לערערין וואס פארברענגט מיט די קינדער); די קאוונסלער טראכט: 'מען האט אנוועק געשטעלט א סיסטעם (אזוי פירט זיך א מוסד, אלעס גייט סיסטעמאטיש) אז אלע קינדער דארפן זיין אין צייט, און די תלמידה וואס איז נישט גרייט אין צייט דארף באקומען א קנס, ווידער אז מען גייט אריין אינעם קאפ פון דאס קינד, איז די גאנצע בילד אנדערש, מיט דעם וואס דו געבסט איר א קנס, לערנט זי זיך נישט אויס צו זיין אין צייט, פארקערט, דאס ווייזט איר נאכאמאל אז זי קען טאקע נישט זיין אין צייט! זי ווערט נאר מער צעבראכן, צי דען וויל זי נישט זיין אין צייט! - זי וויל זיין אין צייט, זי קען פשוט

• א מלמד מיט הארץ

און דאס טוישט ממש א מענטש.

מען דארף געבן גוטע ווערטער פאר א קינד; איך בעט אייך אז די מוסד זאל זיך נישט פירן סיסטעמאטיש.

עס איז נישט א מאשין וואס לעשט זיך אויס

עס איז דא א נארישע זאך צווישן מלמדים און לערערנס אז מען רעדט נישט צו קינדער, ווען איך ארבעט מיט דעם קינד רעדט איך צו אים, אבער ווען איך טרעף אים אין בית המדרש, ביי א שמחה, אין א געשעפט - קען איך אים נישט דאס איז אזוי עקלדיג! אז מען טרעפט א קינד אינדרויסן פון פתח דארף מען אויך רעדן צו אים, זאג אים: "גוט שבת", "וואס מאכסטו?"! ער איז דאך דיין קינד!

א מלמד, א לערערין, איז נישט א מאשין וואס ארבעט די האלבע שעה און נאכדעם לעשט זיך עס אויס.

להבדיל ביי די נישט אידן גייט עס אזוי; די וואס ארבעטן ביי די גוי'אישע חברה הצלה, האט זיך יעדער ארבעטער זיינע שעה'ן וואס אויב קומט אריין א רוף אין די צייט דארף ער קומען ראטעווען דעם מענטש'ן לעבן, קען מען זען אז ווען עס גייט אריבער זיינע שעה'ן איז אלעס געענדיגט, זאל אריין קומען א רוף אז דא אויף דער גאס האט איינער געכאפט א הארץ אטאקע, וועלן זיי בלייבן זיצן אין זייער טראק, ווייטער שפילן מיט זייערע טעלעפאן'ס, ווייל "יעצט איז שוין נאך מין צייט", איי דו קענסט דאך לויפן ראטעווען א לעבן?! - "זיין! עס איז נישט יעצט מין צייט, איך וועל זיך נישט אראפ בייגן יענעם העלפן!"

דאס איז ביי די אומות העולם, אבער ביי אידישע קינדער איז אנדערש, דער מלמד און לערערין זענען אזוי ווי א מאמע פאר די קינדער, ווען דו טרעפט א קינד אינדרויסן פון פתח, געב אים א שמייכל, געב אים א גלעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל אריין לייגן אביסל הארץ אין די קינדער, אזוי ווי דער קעכער וואס איז געגאנגען און אפגעקאכט צוויי אייער פאר דעם קינד וואס האט אים געווארפן א לויזע איי אין פנים, [דער מעשה האבן מיר אראפ געברענגט פאריגע וואך אינעם גליון], דער בחור'ל (היינט האט ער שוין חתונה געהאט, ער האט א שוין שיינע שטוב)

נאך קיינמאל נישט געהערט אזא זאך אז מען רעדט נישט ווען א מאמע רעדט, אז עס איז דא אזא זאך ווי 'דרה ארץ'.

א אינגערמאן דערצייילט מיר היינט אינדערפרי אז ער האט געהאט געסט אויף שבת, א משפחה איז איינגעשטאנען ביי אים, האט זיך יענער אנגערופן: "ווי אזוי קען זיין אז דייןע קינדער פאלגן און מיינע קינדער פאלגן נישט?!" - דער ענטפער איז, עס האט נישט מיט די קינדער, עס האט מיט די עלטערן.

עס איז דא קינדער וואס קומען אין חדר און אין שולע, און האבן נאך קיינמאל נישט געהערט אינדערהיים די ווערטער: "מען מוז פאלגן!" ער וואוינט נעבעך אין א דזשונגל, אין גאס; דארף דער מלמד און לערערין מחנה זיין דעם קינד, זאגן נאכאמאל און נאכאמאל אז מען דארף פאלגן.

עס האט זיך געלוינט די דריי טויזנט דאלער!

איך האף אז איר ווייסט ענקער זכיה און זכות אז עטץ טוטס מיט נשמות ישראל. עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון לערנען מיט אידישע קינדער, און געבן א גוט ווארט, א גלעט, א שמייכל פאר א קינד.

ווען איך קום אין בית המדרש קומען אלע קינדער ארום מיר, אלע שטרעקן זיך אויס די קעפ און ווארטן איך זאל זיי געבן א גוט ווארט... מען ווערט נישט זאט ווילאנג איך שמועס נישט מיט'ן קינד, א קינד ווארט איינער זאל קוקן אויף אים, איינער זאל אים פרעגן: "אה! וואס מאכסטו?" "וואס הערט זיך?" "ווי אזוי איז געווען דיין שבת?" "האסט ליב חדר?" - נאכדעם גייט ער גלייך צוריק שפילן. ביי מיידלעך איז עס נאך גרינגער, מען קען זיי זאגן: "ביזט אזוי שיין אנגעטון", "ביזט אזוי איידל".

א טאטע וואס האט יעצט אריין געשיקט א קינד אין מיידל קעמפ, אן עלטערע מיידל פון זעכצן זיבעצן יאר, זאגט מיר: "מיין טאכטער רופט מיר אן אז מען האט איר געזאגט אז זי זעט אויס זייער איידל", דער טאטע זאגט מיר: "עס האט זיך מיר שוין געלוינט די דריי טויזנט דאלער פאר קעמפ, מיין טאכטער איז געווארן אזוי פרייליך פון דעם!" - וואס האט מען איר שוין געזאגט? אז זי זעט אויס זייער גוט, איידל און וואויל,

איך בין גרייט צו זיין דער שטרענגער

מען רעדט נישט דא פון א קינד וואס וויל שטרען. א קינד וואס שטרעט א פתח דארף מען געוואויר ווערן וואס שטרעט אים וואס צוליב דעם פירט ער זיך אזוי אויף אין חדר, מען דארף אויך זיין שטרענג, און איך בין גרייט צו זיין דער שטרענגער.

פאריגע וואך האט מען מיר גערופן, איך האב גערעדט צו די קינדער אביסל שטרענג, איך האף אז עס איז געווארן בעסער, און איך בין גרייט מען זאל מיר נאכאמאל רופן צו זיין דער שטרענגער. איך בין נישט דא 'ראש ישיבה' אז מען זאל מיר ליב האבן, מיר איז גוט אפילו קיינער וויל נישט האבן מיט מיר, אלע טראכטן דער ראש ישיבה איז א שטרענגער, איך זוף נישט מען זאל מיר געבן אטענשאן (אויפמערקזאמקייט), אסאך מאל זענען דא עלטערן וואס האבן מורא צו זאגן פאר א קינד "גיי אריין אין בעט", אפער וועט מיר דאס קינד נישט ליב האבן, אפער גיי איך נישט זיין א גוטע מאמע, ברוך השם אז איך דארף נישט קיין אטענשאן פון מיינע קינדער, איך האב גענוג אטענשאן פון מיר אליין, און איך טו מיט מיינע קינדער וואס איז ריכטיג. איך ווער נישט פרייליך אויב מיינע קינדער זאגן מיר: "וואו, טאטי ביסט א גוטער טאטע!" - איך געב זיי די אטענשאן, איך זאג זיי: "ביסט א גוט קינד!"

די זעלבע זאך דארף זיין מיט מלמדים און לערערנס, מען דארף זיין זייער שטארק ביי זיך און וויסן אז מען טוט ריכטיג, מען קען נישט ווארטן אויף אטענשאן, דאס קינד זאל זאגן אז איך בין א גוטער, מען דארף זוכן צו געבן פאר די קינדער גוטע ווערטער, אפער האבן נישט די קינדער עלטערן וואס געבן זיי גוטע ווערטער.

על כל פנים, איך בין גרייט צו קומען העלפן ווען מען דארף זיין שטרענג, אבער פון אייך בעט איך עס זאל זיין הארץ, הארץ, הארץ, הארץ.

פאר וואס פאלגן נישט מיינע קינדער?

אפער איז דאס קינד נישט שולדיג אויף זיין אויפפירונג, אפער האט ער נישט קיין טאטע מאמע, אפער שטעלן זיי זיך אוועק ווי זיי טוען חסד פאר אנדערע אבער מיט די קינדער טוען זיי גארנישט, אפער האט דאס קינד נאך קיינמאל נישט געהערט קיין 'זיין' אינדערהיים, ער האט

• א מלמד מיט הארץ

פארנומען מיט אירע פֿרענדס (חבר'טעס), די מאמע איז ביי איר גארנישט, אלעס איז פֿרענדס, די פֿרענד און די פֿרענד און די פֿרענד... זייט זי לערנט אין בית פיגא איז ביי איר געווארן א נייע דערהער, זי זאגט פאר די מאמע: 'מאמי בייג דיך נישט', 'מאמי איך וועל עס מאכן'.

איך וויל אז איר זאלט דאס אריין לייגן אין די קינדער, זיי זאלן וויסן אז העלפן א מאמע איז זייער א גרויסע מצוה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן אסאך הצלחה, אמן.

מאמע

איך וויל אייך מחזק זיין איר זאלט אנהאלטן מיט ענקער הייליגע ארבעט, איר זאלט אויסלערנען די קינדער גוטע מידות, און וואס הייסט א מאמע'.

דא אין קעמפ זענען דא אפאר משפחות וואס זענען געקומען אויף זומער אין אונזער קעמפ וואס א גאנץ יאר שיקן זיי די קינדער אין אנדערע מוסדות, זאגט מיר א אינגערמאן די וואך: "איך האב אריין געשיקט מיין קליין טאכטער'ל אין בית פיגא, און זי איז ממש געווארן א נייע מענטש, אן אנדערע טאכטער, א גאנץ יאר איז זי נאר

זאגט מיר: "דער קעכער האט געראטעוועט מיין לעבן! ווען איך האב געווארפן דעם איי אויפ'ן קעכער, האב איך נישט געמיינט קיין שלעכטס, איך בין פשוט געווען הונגעריג, און עס וואלט זיך מיר געקומען מען זאל מיר ארויס ווארפן פון חדר, נאכדעם וואלט איך שוין געווען גערעכט אפצושניידן מייע פיאות ווייל מען האט מיר ארויס געווארפן פון חדר... אבער דער קעכער האט געטראכט פון מיר מיט הארץ, ער האט געטראכט 'אפשר איז דאס קינד הונגעריג, אפשר האט דאס קינד נישט קיין עסן אינדערהיים!"

אויסלערנען די קינדער וואס הייסט א

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

אינוועסטיר נאר אינדערהיים, וועסטו האבן נחת פון דייע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ח' מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכתוב... גרו יאיר

מן הסתם קומט מען צו דיר אויף מיט די חלומות אז מען קען יעצט אינוועסטירן און מאכן אסאך רווחים וכו' וכו'; אלעס איז איין גרויסער דמיון, הער נישט אויס, לאז זיך נישט פארנארן; אינוועסט אין דיין שטוב, אינוועסט אין דייע קינדער, אינוועסט אין דיין נשמה.

גיי אהיים צייטליך, בלייב נישט אין גאס, גיי אהיים העלפן דיין ווייב. זיי מחנך דייע קינדער צו מאכן ברכות, ליינען קריאת שמע, אנגרייטן נעגל וואסער. אז דו וועסט נישט אינוועסטירן - וועסטו נאך אביסל זיך זען מיט א גרויסער ביק אין שטוב, דו וועסט נישט וויסן וואס צו טון מיט אים, ער וועט זיך נישט אויסהערן, ער וועט דיר שפייצען און לאכן אין פנים.

אזוי אויף דייע טעכטער, אז דו וועסט נישט אינוועסטירן אין זיי יעצט ווען זיי זענען נאך קליין, דו וועסט זיי לאזן הפקר, דו וועסט ווייטער זיין אין דיין טעלעפאן מיט דייע פלומרישע חברים - וועסטו זיך נאך אביסל זען מיט א גרויסע מידל וואס וועט דיר איינטיילן וואס צו טון; זי וועט דיר דערביטערן דאס לעבן חס ושלום.

איך וויל דיר נישט אנשרעקן, איך וויל דיר

מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיין א לערערין, לערנען מיט קינדער אמונה, צניעות, דאס שיינקייט פון לעבן די תורה לעבן; דאס איז די העכסטע זאך ביים אייבערשטן.

זייט נישט דערשראקן אז קינדער פאלגן נישט, אזוי קומען קינדער; קינדער פאלגן נישט, און די ארבעט ליגט אויף אונז זיי אויסלערנען יא צו פאלגן.

יעצט ביים אנהויב פונעם יאר זאלט איר זיך שטעלן אויף דרך ארץ, געבט אוועק אסאך צייט אויף דרך ארץ, אויסלערנען די קינדער אז ווען א לערערין רעדט - קען מען נישט רעדן, און אז די קינדער רעדן ווייטער - בלייבט שטיין און ווארטט מען זאל זיין שטיל, און אז מען רעדט ווייטער זאלט איר זאגן פאר דעם קינד: "מען קען נישט רעדן ווען א לערערין רעדט". אפילו עס וועט אנוועקגיין אסאך צייט פאר דרך ארץ און עס וועט נישט בלייבן קיין צייט פארן לימוד - איז אויף נישט געפערליך, ווייל דרך ארץ קדמה לתורה.

דאס וויכטיגסטע זאך פאר א לערערין איז, זי דארף האבן זעלבסטזיכעקייט; ביי זיך אין קאפ דארף זי וויסן און געדענקען: 'די קינדער דארפן מיר פאלגן און גייען מיר פאלגן, און אז מען פאלגט נישט די ערשטע מאל וועט מען מיר מוזן פאלגן ביים צווייטן

אבער אויפנוועקן פון שלאף, פון דיין טיפע חלום, פון אינוועסטירן און פון מאכן נאך געלט און נאך געלט און פארברענגען מיט חברים; גיי אהיים, זיך אין שטוב, ביינאכט גייט מען נישט ארויס אין גאס. קודם זאלסטו העלפן מיט די קינדער און אביסל רעדן און שמועסן מיט זיי, נאכדעם, ווען זיי גייען שלאפן - זאלסטו אביסל רעדן מיט דיין ווייב, און אביסל אסאך לערנען דייע שיעורים.

לאז זיך אפ פון די פאליטיק, עס וועט דיר גארנישט אויסמאכן ווער עס איז געווארן פֿרעמיער מיניסטער אין מדינת ישראל און ווער עס גייט ווערן גאווערנאר אין ניו יארק, אלעס וועט בלייבן די זעלבע. אלעס איז הבל הבלים; אלעס איז נאר אוועק צו שלעפן דעם מענטש ער זאל פארגעסן אז עס איז דא א באשעפער וואס ער פירט אלעס, מאכט אלעס און אין אים ווענדט זיך אלעס.

איך ווארט צו הערן די גוטע נייעס אז דו האסט געוואונען, דו ביסט געווארן אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה פרשת חיי שרה תשפ"ג, קונטרס 277)

א לערערין דארף זיין זייער שטארק ביי זיך בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ח' מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן

מאל'; מען דארף זיין שטארק אינעווייניג אין זיך, צו וויסן אז די קינדער דארפן מיך פאלגן און זיי וועלן מיך פאלגן, אויב די לערערין איז אליינס מסופק, זי טראכט די קינדער גייען מיך זיכער נישט פאלגן - איז א שאד די צייט פאר איר און פאר די קינדער. הלואי זאלט איר מיר שרייבן יעדן טאג אדער לכל הפחות יעדע וואך וואס טוט זיך אין סקול.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

... (עצתו אמונה פרשת חיי שרה תשפ"ג, קונטרס 277)

אז מען גייט אין די וועג פון די עלטערן, האט מען העלחה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וירא, י"ב מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר איך האב ערהאלטן זיין פראגע. ענדערש גיי אנגעטון אזוי ווי דייענע עלטערן גייען און אזוי ווי זיי ווילן; אז מען האלט זיך מיט די עלטערן, מען גייט אין זייער וועג - האט מען העלחה.

די יארן גייען אריבער און באלד שפילט זיך איבער די שפיל; דייענע קינדער וועלן דיר זאגן אז זיי ווילן טון אזוי ווי זייערע חברים, און דו וועסט וועלן אנדערש; וועסטו דעמאלט פארשטיין דאס שיינקייט פון גיין אין די וועגן פון די עלטערן. שטארק זיך מיט שמחה; אז דו וועסט זיין פרייליך - וועסטו זייער מצליח זיין. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

... (עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"ג, קונטרס 279)

מען טאר נישט ווארפן קיין איבריגע שרעק

אויף די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חיי שרה, כ"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש

איך האף אז דו ווארפט נישט קיין אימה יתירה אויף דייענע תלמידים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן טאקע (תובנות 1:3): "זרוק מרה בתלמידים", מען זאל זיך פירן שטרענג מיט תלמידים; דאס מיינט מען זאל נישט זיין קיין חכר פארן תלמיד, דער תלמיד קען נאר מקבל זיין אז דער מלמד איז נישט זיין חכר, אבער מען טאר נישט ווארפן קיין איבריגע שרעק אז די קינדער זאלן מורא האבן, און חס ושלום שלאגן; נישטא קיין שלאגן. אז מען דארף שלאגן - זאלסטו גיין צום מנהל, אים מכבד זיין מיט די מצוה, דו ריר נישט אן קיין קינד.

מוהרא"ש זאגט: "א מלמד וואס שלאגט - דארף גיין ארבעטן ביים צאמנעמען די מיסט קאנעס און זיך אויסגעבן די פעס אויף די קאנעס, נישט אויף די טייערע נשמות, צאן קדשים."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

... (עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"ג, קונטרס 279)

עס איז נישט גוט פאר קינדער צו הערן אין שטוב אנדערש ווי אין מוסד

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר איך האב געהערט אלע דייענע טענות אויף מיר און אויף אונזער חינוך.

די בעסטע זאך וואלט געווען דו זאלסט ארויסנעמען דייענע קינדער פון אונזערע מוסדות, ווייל עס איז נישט גוט און נישט געזונט פאר די חינוך פון דייענע קינדער צו הערן אין שטוב אנדערש ווי זיי הערן אין

חדר און אין סקול.

בנוסף לזה געב איבער אין שטוב אז עס איז נישט גוט וואס מען טוט מיטן ארום רופן משפחות און רעדן אויף מיר. די ריכטיגע זאך איז, אויב מען האט הנאה פון א פלאץ - דעמאלט איז דאך גוט, און אויב מען האט נישט הנאה, מען האלט אנדערש - דארף מען זיך זוכן אן אנדערע פלאץ.

איך קען דיר דערציילן וואס איך האב מיטגעהאלטן יארן צוריק. עס זענען געקומען משפחות מיט טענות צו מוהרא"ש אויף מיר, מוהרא"ש האט זיי גע'עצה'ט זיי זאלן ארויסנעמען די קינדער און אזוי האבן זיי געטון. נאכדעם זענען געווען וואס האבן געהעצט, דאס האט זיך זייער נישט גוט אויסגעלאזט.

בעט איך דיר זייער, געב איבער אין שטוב מען זאל דאס נישט טון. איך באקום בריוו פון משפחות וואס שרייבן אז פון דיר אין שטוב רופט מען און מען רעדט שעות אויף שעות קעגן די חינוך ביי אונז; שוואכע מענטשן ווערן צעמישט און דאס מאכט נאכדעם נאר חרבונו.

איך בין נישט ברוגז אז מען שיקט די קינדער צו מיר און זיכער נישט אויב מען שיקט נישט די קינדער צו מיר, אונזער חינוך איז אנדערש, נישט אלע גלייכן דאס; מיר רעדן זייער אסאך מיט די קינדער פון אמונה, מער ווי מען רעדט אין אנדערע פלעצער. מיר רעדן צו די קינדער זייער אסאך פון תפלה, אויף גרייטן מיר אן די קינדער זיך אכטונג צו געבן פון קראנקע מענטשן, און מיר רעדן מיט די קינדער פון אמונת חכמים; מען קען נאר זיין א איד אויב מען גלייבט און מען פאלגט וואס צדיקים זאגן. אויף רעדן מיר וואס דער לעבן איז, נישט נאכלויפן פּרענדס און נישט זוכן אויסצוגעבן געלט פאר נארישע זאכן וכו' וכו'. איך דארף מקצר זיין.

... (עצתו אמונה פרשת וישלח תשפ"ג, קונטרס 280)

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיוזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370